

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6624010507
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6624010507.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. a C. D., stíhaných pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 11. septembra 2025, o odvolaní obžalovaného C. D. proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 34T/26/2024 zo dňa 16.01.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. D. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 34T/26/2024 zo dňa 16. januára 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v znení zákona do 05.08.2024.

Obžalovaný C. D. bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe od 15.00 hod. dňa 28.06.2023 do 07.00 hod. dňa 03.07.2023 po predchádzajúcej vzájomnej dohode vošli na riadne oplotený pozemok spoločnosti QUERCUS, s.r.o., so sídlom Lučenec, na Filákovskej ceste 290, a následne vošli do areálu spoločnosti, kde cez tunel, určený na štiepku, ktorý bol prekrytý železnou platňou, ktorá nebola upevnená, vošli do budovy spoločnosti, a odtiaľ postupne odcudzili 1 ks akumulátorovú rozbrusovačku zn. Bemer, 1 ks elektrickú rozbrusovačku zn. Hitaschi, 1 ks záhradný fúrik, 4 ks predlžovacích káblov rôznych rozmerov, päťžilové elektrické káble o rozmere 5x16 v dĺžke 300 metrov, elektrické káble o rozmere 5x10 v dĺžke 120 metrov, 1 ks pokosovú pílu zn. Einhell, 1 pár paletyzačných vidiel k zariadeniu kolesový nakladač Kramer, čím týmto konaním spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 7405,- €, a škodu poškodením oplotenia vo výške 100,- € pre spoločnosť QUERCUS, s.r.o., so sídlom Lučenec, Filákovská cesta 290, IČO: 31 603 688, pričom predmetného skutku sa obž. 1./ A. B. dopustil aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola dňa 14.06.2023 v rozkaznom konaní rozhodnutím Okresného úradu Lučenec, odboru všeobecnej vnútornej správy č. k. OU-LC-OVVS-2023/002926, právoplatným dňa 19.04.2023 uložená pokuta vo výške 40,- €, a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/11/2022 zo dňa 17.03.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 18.03.2022, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g) Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024.

Za to okresný súd obžalovanému C. D. podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil u obžalovaného A. B. od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, keďže pokladal trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/113/2023 zo dňa 19.09.2023, a to trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a trest ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/45/2024 zo dňa 06.06.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/76/2024 zo dňa 25.09.2024, a to trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obidvom obžalovaným uložil povinnosť nahradiť spoločnosti QUERCUS, s.r.o. so sídlom Lučenec, Filákovská cesta 290, spôsobenú škodu vo výške 7.505,- Eur, a to spoločne a nerozdielne.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal obžalovaný C. D. odvolanie, a to proti výroku o treste, ktoré prostredníctvom obhajkyne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba namietala zákonnosť uloženého trestu, keďže obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody za skutok, ktorý spáchal dňa 28.06.2023, teda skôr, ako bol Okresným súdom Lučenec v konaní sp. zn. 22T/26/2024 dňa 04.04.2024 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. V tomto skoršom rozsudku súd upustil od uloženia súhrnného trestu, kedy považoval odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/32/2023 zo dňa 27.04.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/61/2023 zo dňa 30.08.2023, na trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, za dostatočný.

Z uvedeného dôvodu má obhajoba za to, že súd pri ukladaní trestu mal rozhodnúť podľa § 42 Trestného zákona, uložiť obžalovanému súhrnný trest so zrušením skoršieho rozsudku sp. zn. 22T/26/2024 a keďže súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 2T/32/2023, mal zohľadniť aj toto odsúdenie.

Ďalej obhajoba namietala, že súd nerozhodol podľa § 44 Trestného zákona a neupustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na priznanie a vyhlásenie o vine, aj so súhlasom prokurátora.

Obhajoba tiež namietala, že súd mal podľa § 37 písm. m) Trestného zákona zohľadniť aj povahu skoršieho odsúdenia a nemusel tento neprávoplatný rozsudok posúdiť ako priťažujúcu okolnosť tým, že súd nepovažoval nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov za dostatočný vo vzťahu k trestu, ktorý hrozil obžalovanému za krádež v prvom odseku v tejto veci, a uložil mu ďalší trest v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne, bol zákon v časti o ukladaní trestov porušený v neprospech obžalovaného.

Preto obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok pre porušenie ustanovení Trestného zákona o ukladaní trestov a neprimeranosť uloženého trestu. Súčasne navrhla, aby odvolací súd sám rozhodol rozsudkom podľa § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu z dôvodov, na ktoré poukazovala v odvolaní.

Písomné odvolanie proti predmetnému rozsudku doručil súdu 07.02.2025 aj samotný obžalovaný. Podstatou jeho odvolania je poukázanie na to, že obaja spoluobžalovaní urobili vyhlásenie ku skutku, kde sa priznali a tiež oľutovali spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaný D. bol odsúdený na 5 mesiacov nepodmienečne napriek tomu, že momentálne vykonáva trest za zločin vo výške 6 a pol roka nepodmienečne za skutok, ktorý sa stal 28.06.2023, kedy ešte nebol právoplatne odsúdený na 6 a pol ročný trest v konaní sp. zn. 2T/32/2023. Má za to, že súd ho zámerne odsúdil zo zaujatosti na 5 mesiacov, pričom u spolupáchatel'a upustil od potrestania. Tým chcel poukázať na to, že Okresný súd

Lučenec obžalovaného Dobiaša diskriminoval v rozhodnutí o trestoch, pričom z odpisu registra trestov z 24.01.2024 je zistiteľné, že nebol za posledných 24 mesiacov právoplatne odsúdený za majetkovú trestnú činnosť. Rovnaký sudca, ktorý ho odsúdil za zločin a na ktorého podal viackrát sťažnosť a dovolanie na Najvyšší súd SR ho tiež súdil aj za túto krádež. Preto je toho názoru, že súd mal postupovať tak, ako u jeho komplica. Okresný súd Lučenec zámerne rozsudok pre zločin pri vynesení rozsudku súhrnným trestom nezrušil, nakoľko by musel zrušiť rozsudok, ktorý práve vykonáva a vyniesť nový rozsudok. Rovnako obžalovaný Dobiaš nepovažuje to, že naposledy za krádež bol odsúdený v roku 2018 za priťažujúcu okolnosť. Z konania sudcu E. F. G. je teda jasná zaujatosť, čím preukázal týmto aj predošlým rozsudkom, keď mu bezdôvodne zamietol štyroch svedkov v jeho prospech a ďalších štyroch svedkov ani nepredvolal. Z uvedeného dôvodu požiadal krajský súd, aby predmetný rozsudok vo výške trestu zrušil alebo ho upravil, prípadne celú vec vrátil Okresnému súdu Lučenec na prejednanie, ale v zložení iného sudcu a senátu.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí doplnila ich písomné odvolanie v tom, že v tomto odvolaní chýbala argumentácia ohľadne rozhodnutia vo veci sp. zn. 2T/32/2023, v ktorom bol obžalovaný odsúdený na 6 a pol ročný nepodmienečný trest. V tejto súvislosti poukázala, že vo vzťahu k obžalovanému nemal byť aplikovaný § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže po novele Trestného zákona dochádza k navýšeniu základnej skutkovej podstaty nie o polovicu, ale o tretinu v jeho prípade, preto by mal byť uložený obžalovanému súhrnný trest, ale tento by mal byť znížený vzhľadom na novelu Trestného zákona.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť. Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa priklonil k názoru svojej obhajkyne, uviedol, že súd nesprávne citoval to, že bol v posledných 24 mesiacoch odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, pričom nebol.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. D. nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že obžalovaný C. D. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom toto vyhlásenie okresný súd prijal a ďalšie dokazovanie smeroval k rozhodnutiu o uložení trestu a náhrade škody.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že toto smerovalo len proti výroku o treste. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal tento výrok a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd správne vyhodnotil osobu obžalovaného C. D., ktorý bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/32/2023 zo dňa 27.04.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/61/2023 zo dňa 30.08.2023, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okresný súd pri hodnotení osoby obžalovaného správne poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/26/2024 zo dňa 04.04.2024, ktorým bol právoplatne uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v tomto prípade však konštatoval, že súd upustil od uloženia súhrnného trestu. Odvolací súd k tomuto dodáva, že okresný súd v tomto prípade upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Lučenec sp. zn. 2T/32/2023 zo dňa 27.04.2023. Rovnako správne prvostupňový súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa obžalovaný Dobiaš priznal k trestnej činnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už v minulosti bol za trestný čin odsúdený. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z odpisu registra trestov. Obžalovanému D. bolo možné za jeho konanie podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Súčasne správne konštatoval, že obžalovaný D. sa dopustil predmetného skutku po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/32/2023 zo dňa 27.04.2023 a preto neupustil od ďalšieho trestu, keďže ani hrozba vysokého trestu obžalovaného neodradila od spáchania ďalšej trestnej činnosti. Napriek tomu uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Z uvedeného dôvodu krajský súd nemohol prihliadnuť na odvolacie námietky obhajoby obžalovaného, pokiaľ ide o požiadavku o upustenie od uloženia súhrnného trestu, keďže v prípade obžalovaného Dobiaša prvostupňový súd správne uložil samostatný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne. V tomto prípade obhajoba nesprávne vyhodnotila túto skutočnosť, keďže obžalovaný D. sa dopustil prejednáwanej trestnej činnosti po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/32/2023 zo dňa 27.04.2023, ktorý sa stal právoplatným dňa 30.08.2023 a ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Dôvodom k takémuto postupu prvostupňového súdu bolo to, že menovaného ani hrozba vysokého trestu neodradila od spáchania ďalšej trestnej činnosti. Preto ďalšie upustenie od ďalšieho trestu súd považoval za neprípustné z hľadiska účelu trestu. Prvostupňový súd preto správne nevyhovel požiadavke obhajoby, aby obžalovanému C. D. bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za týchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného C. D. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.